

Nad elavad sinu hirmust

Simon Holt

„Pööripäev“

Pegasus 2011

Jubedust tekitav, ennastunustavalt põnev ja õõvastavalt kaasahaarav „Pööripäev“ on ameerika kirjaniku Simon Holti õuduslugude triloogia teine osa. „Neeljate“ sarja esimene osa on „Neelatud“ ning kolmas „Hirmuilm“. Raamatu tagakaanelt saab lugeja teada, et Simon Holti kirjanikukarjäär sai alguse keskkooli õudusjuttude fänniajakirjast, mille kirjastamise tõttu kooli koopiamasin üle kuuenes. Laskmata end pärast tunde jätmisest heidutada, on ta kirjutanud sellest ajast saadik. Enne täiskohaga kirjanikuks hakkamist elatas Holt end hotelli öövalveportjee ja käekotimüüjana. Chicagos elav Holt on ka amatöörmuusik ja kogub koomikseid. Ta kutsub kõiki üles jagama temaga oma hirme, sest nii kirjanduses kui elus on igäihe hirmuilm erinev, kuid kohati võib see ka kokku langeda, nii et üksteise lugude lugemisest-kuulamisest võib abi olla

Romaan „Pööripäev“ köidab oma õudsesse lummusesse ega lase lugejat haardest enne, kui lõpp on käes. Lugu ahvatleb, meelitab oma maailma ja paneb omaenese hirmude üle juurdlema. Iga inimene teab, mis on hirm. Hirm võib panna tegutsema või kangestuma. Mis siis, kui hirmuilm on omaette tegelikkus ja seal kehtivad omad reeglid? Mis siis, kui minu suurimad hirmud seisavad mu ees, et mind hävitada, neelata? Mida teha, kui hirm aheldab mind nagu hullusärk? Simon Holti romaanis ei pruugi inimene ise oma hirmude põhjustaja olla, ta võib alluda jõududele, mille võitmine käib üle jõu. Hirmuilm seisab omaette ning seal tegutsevad fantaasiamaailma võimurid. Kes on need, kes kompenseerivad oma mäletamise valu teiste kannatustega? Mis siis, kui hinge päästmine hirmuilmast tähendab vaid selle mõistmist teistsugusesse põrgusse tõelises maailmas? Ja teiste süütute ohvrite mõistmist psühhopaatide kuritegude ohvriks?

Jutustuse peategelane Reggie on saanud tänu ühe räbaldunud päeviku lehekülgedel teadlikuks **neeljate** olemasolust. Just samal ajal on ta väikevend Henry hakanud loomi piinama ja pöördunud tema vastu. Kuus kuud tagasi oli neeljas märkamatuult nende kodu turvalisusse tunginud, maganud nende katuse all, söönud nende toitu, hõivanud sünge ja jubeda paiga väikese süütu poisi sisemuses ning asunud aegamööda nende habrast elu ribadeks rebima. Sealpeale õpib Reggie oma hirme võitma ja hävitab neelja, et päästa Henry. Kuus kuud oli möödas sellest ajast, kui Quinn Waters – linnakese kuldne poisu, kellesse Reggie ülepeakaela armunud oli – oli osutunud neeljaks. Kuus kuud sellest, kui poiss oli üritanud teda tappa ning uppunud hiljem ise Cutteri järve, samal ajal kui Reggie vaim võitles hirmuilmas Henry hinge nimel. Nüüd, kui lähenemas on suvine pööripäev, jahivad neeljad teda ikka veel, aga vaid unedes – kuni ühel ööl muudab ootamatu külaline tüdruku luupainajad reaalsuseks.

Raamatu peategelased **neeljad** on salakavalad, õelad, iidsed ja kurjad demonlikud olendid, kes võtavad inimkeha üle võimust Kahjaööl, talvise pööripäeva süngeimal tunnil. Nad saatsid inimese hinge igäühe isiklikku põrgusse ja kodunesid nende elus. Nende jaoks on inimesed vaid kest, kellesse oma kuri loomus istutada, või lelud, keda piinata. Need koletised on elav hirmuessents, kes ihkavad soojust ja vihkavad kõike seda, mida inimene armastab ja kalliks peab. Neil on vördjalikku võimet oma ohvrit puudutades kohutavat halvavat hirmu esile kutsuda. Tegelastevahelised suhted on üsna keerulised ja petlikud. Neeljad tahavad peategelasele Reggiele haiget teha, vigastada, piinata ja siis, kui neil on piisavalt lõbus olnud, ta igaveseks hävitada.

Peategelane Regina Marie Halloway (Reggie) on suure südamega ja tahtejõuga täitsa tavaline tüdruk, kes on oma vanuse kohta küllaltki julge. Kogetu on andnud talle enesekindlust ja jõudu jätkata võitlemist. Reggie tundub veidi põikpäine ja sündmustest etteruttav, sest ta pole endale oma vastase väge ja võimu teadvustanud. Tema üks nõrkustest on inimlikkus ja tormakalt tegutsemine. Kuid Regina on väga järjepidav, kindel ja vahetevahel ka hulljulge ja see on tema üks suurimaid plusse. Tüdrukul on vägi, mida keegi veel mõista ei suuda, ja see võime muudab mängu – see teeb temast võtmeisiku. Ta on toetav ja hooliv sõber ning väga tore õde. Regina saab peaaegu kõigiga hästi läbi, kui välja arvata neeljad. Oma rumaluses on ta pimesi usaldanud ühte neeljat nimega Quinn, kes kasutab tüdruku inimlikkust ära ja seab talle lõksu.

Aaron Cole on Reggie parim sõber, kes toetab ja hoolib tüdrukust. Ta on ustav, tark ja väga mõistlik ning ei ruttu sündmustest ette. Tema plaanid ja teod on hästi läbimõeldud ning ettevalmistatud. Ta on vahel veidike arg, kuid tõsistes olukordades suudab säilitada külma närvi ja hakata oma hirmudele vastu. Aaron on väga tähelepanelik ja kiire tegutseja. Poiss saab peaaegu kõigiga hästi läbi, kui jätta välja neeljad, keda ta kogu südamest vihkab ja jälestab. Erinevalt Reggiest ei usalda Aaron Quinni nii kergekäeliselt ja vajadusel küsib Ebenilt nõu.

Henry Thomas Halloway on Regina väikevend. Poiss oli hirmuilmast tagasitulekust saati olnud teistsugune ja märtsist alates oli ta näinud kohutavaid õudusunenägusid, mida isa ja arstid pidasid reaktsiooniks ema lahkumisele – sellest ka iganädalased teraapiaseansid. Ta kaotas alajahtumise tõttu osa oma kõrvast. Läbielatu hakkas talle meenuma ja põhjustas suurt segadust. Regina avastas, et vend on sellest ajast saati hakanud tajuma neeljate lähedust. Henry armastab väga oma õde ja isa ning peab Aaronit heaks sõbraks. Ta kardab neeljaid, kuid püüab oma õde kõigest väest aidata ja toetada.

Eben Bloch oli endine mentor, keda Aaron ja Reggie usaldasid. Ta varjas endas süngeid saladusi ja lapsepõlvemälestusi. Ta oli jäljekütt, kelle keha oli elanud üle rohkem aastaid, kui kellelegi kasuks tuleb. Teda hoidis elus mürk, mis lõpuks ta neelas. Erinevalt Reggiest oli Eben arvamusel, et neeljad on surma väärt ja inimesed, kes on hirmuilmas vangistuses, väärivad vabastamist, aga Regina uskus, et neis on inimene, kes väärrib elu.

Quinn Waters on karismaatiline, võluv, viisakas ja ülihea välimusega neeljas, kes oma tagasitulekuga ehmatas nii Reginat kui Aaronit. Ette tuleb nii pimesi

usaldamist, salatsemist kui ka reetmist. Ta on salakaval, kuid ta erineb teistest neeljatest.

Neeljate pöörast lugu on põnev ja õudne lugeda. See on jutustatud nii, et tekitab silme ette elavad kohutavad pildid ja toob kananaha ihule. Aga ellu äratatud hirmude maailma tegelikkus kannab endas palju sügavamat tähendust, kui see algul tunduda võib. Reggie seiklustele kaasa elades õpib lugeja hirmumaailma reegleid ja võtteid tundma.

Tasapisi kasvab veendumus, et tuleb võidelda oma hirmudega ja proovida neist jagu saada. Paljudel juhtudel takistavad inimest ahistavad hirmud teda elu nautimast. Neeljatega võitlemise lugu õpetab, et hirmu ei tapa, vaid nende võitmine teeb tugevamaks. Suurimad hirmud, mis on haaranud tervenisti oma embusse ega lase enam lahti, on hoopis peidus iga inimese teadvustamata hingesügavustes. Neist võib vabaneda vaid oma hirmu tunnistades ja sellega üheks tervikuks saades. Raamatutegelaste lood näitavad, kui oluline on oma hirmudest jagu saamiseks mõne ustava inimese tugi ja pühendumus. Headele sõpradele saab alati kindel olla ja tuge otsida, isegi siis kui ollakse hakkama saanud mõne rumalusega. Hirmust lahti saamiseks ei pea olema hulljulge, vaid järjepidav, kindel ja vahel ka riskialdis.

Mai-Liis Kombe
Tartu Tamme Gümnaasium
8.a kl
Õp Külli Saia

Ulakass 2014